

Αριθμός απόφασης 34/2023

ΤΟ ΜΟΝΟΜΕΛΕΣ ΕΦΕΤΕΙΟ ΑΝΑΤΟΛΙΚΗΣ ΚΡΗΤΗΣ

Συγκροτήθηκε από τη Δικαστή Εφέτη, που ορίστηκε από την Πρόεδρο Εφετών, Διευθύνουσα το Εφετείο Ανατολικής Κρήτης χωρίς τη σύμπραξη Γραμματέα.

Συνεδρίασε δημόσια στο ακροατήριο του στις 2.11.2022 για να δικάσει την υπόθεση μεταξύ:

ΤΩΝ ΑΙΤΟΥΝΤΩΝ: 1) [redacted] του Εμμανουήλ, κατοίκου [redacted] Ηρακλείου, επί της οδού [redacted] με ΑΦΜ [redacted] (οφειλέτης) 2) [redacted] του Ευάγγελου, το γένος [redacted] κατοίκου [redacted] Ηρακλείου, επί της οδού [redacted] (συνοφειλέτρια), οι οποίοι παραστάθηκαν στο ακροατήριο ο πρώτος μετά και η δεύτερη δια της πληρεξουσίου δικηγόρου της Ηρακλείου Μαρίας Δαριβιανάκη.

ΤΩΝ ΚΑΘ' ΩΝ Η ΑΙΤΗΣΗ: 1) της Ανώνυμης εταιρίας με την επωνυμία [redacted] και το διακριτικό τίτλο [redacted], που εδρεύει στην Αθήνα [redacted] και εκπροσωπείται νόμιμα η οποία δεν παραστάθηκε 2) Της ανώνυμης εταιρείας με την επωνυμία [redacted] με τον διακριτικό τίτλο [redacted] όπως μετονομάστηκε η εταιρεία με την επωνυμία [redacted] που εδρεύει στο [redacted] Αττικής, επί της οδού [redacted] με αριθμό Γ.Ε.ΜΗ. [redacted], ΑΦΜ [redacted], νομίμως αδειοδοτηθείσα από την Τράπεζα της Ελλάδος ως εταιρεία Διαχείρισης Απαιτήσεων από Δάνεια και Πιστώσεις σύμφωνα με τις διατάξεις του Ν. 4354/2015, ως ισχύει, και την υπ' αριθμ. 220/1/13.03.2017 απόφαση της Επιτροπής Πιστωτικών και Ασφαλιστικών Θεμάτων της Τράπεζας της Ελλάδος (ΦΕΚ Β' 880/16.03.2017), όπως νόμιμα εκπροσωπείται, υπό την ιδιότητά της ως διαχειρίστρια των απαιτήσεων της αλλοδαπής εταιρείας με

την επωνυμία [REDACTED] (εφεξής ως [REDACTED]), με έδρα στο [REDACTED] (διεύθυνση: [REDACTED]), με Αριθμό Μητρώου: [REDACTED] ως νομίμως εκπροσωπείται, σύμφωνα με την από 18/06/2019 Σύμβαση Διαχείρισης, οι οποίες απαιτήσεις μεταβιβάστηκαν σε αυτή από την Ανώνυμη τραπεζική εταιρεία με την επωνυμία [REDACTED], η οποία διατηρούσε την έδρα της στην Αθήνα (οδός Όθωνος αριθμ. 8), με αριθμό ΓΕΜΗ: [REDACTED] και ΑΦΜ [REDACTED] Δ.Ο.Υ.: Φ.Α.Ε. Αθηνών, όπως μετονομάστηκε η εταιρεία με την επωνυμία [REDACTED]

Ε.Π.Ε. και ΓΕΜΗ) και όπως εκπροσωπείται νόμιμα, δυνάμει της από 18 Ιουνίου 2019 Σύμβασης Πώλησης και Μεταβίβασης Απαιτήσεων, όπως αυτή καταχωρήθηκε νομίμως στα δημόσια βιβλία του Ενεχυροφυλακείου Αθηνών με αρ. πρωτοκόλλου 150/18.06.2019 (τόμος: 10, αριθμός: 184), σύμφωνα με τις διατάξεις του Ν.3156/2003 (άρθρα 10 § 8), η οποία παραστάθηκε δια της πληρεξουσίας της δικηγόρου Ηρακλείου, [REDACTED]

Οι αιτούντες ζητούν να γίνει δεκτή η από 30.01.2023 και υπ' αρ. καταθ. 35/30.01.2022 αίτηση αναστολής, η οποία κατατέθηκε στη Γραμματεία του Δικαστηρίου αυτού και προσδιορίστηκε να συζητηθεί στη δικάσιμο που αναφέρεται στην αρχή της αποφάσεως τούτης.-

Κατά τη συζήτηση της υποθέσεως στο ακροατήριο και την εκφώνησή της από το πινάκιο, οι διάδικοι παραστάθηκαν όπως παραπάνω αναφέρεται και οι πληρεξούσιοι δικηγόροι τους ζήτησαν να γίνουν δεκτά όσα ανέπτυξαν προφορικά και αναφέρονται στα γραπτά υπομνήματα που νομότυπα κατέθεσαν.-

**ΜΕΛΕΤΗΣΕ ΤΗ ΔΙΚΟΓΡΑΦΙΑ
ΣΚΕΦΤΗΚΕ ΚΑΤΑ ΤΟ ΝΟΜΟ**

Οι αιτούντες με την κρινόμενη αίτησή τους, επικαλούμενοι ανεπανόρθωτη βλάβη, ενόψει του ορισθέντος για την 08.02.2023 ηλεκτρονικού πλειστηριασμού ακινήτων ιδιοκτησίας τους, ζητούν να ανασταλεί ο πλειστηριασμός αυτός, που επισπεύδεται σε βάρος τους, δυνάμει της υπ' αριθμ. 1137/23.06.2022 εκθέσεως αναγκαστικής κατασχέσεως ακίνητης περιουσίας της Δικαστικής Επιμελήτριας του

Εφετείου Ανατολικής Κρήτης της περιφέρειας του Πρωτοδικείου Ηρακλείου με έδρα τις Μοίρες, [REDACTED] μέχρι να εκδοθεί οριστική απόφαση επί της από 30.01.2023 και υπ' αριθμ. καταθ. στην γραμματεία του Πρωτοδικείου Ηρακλείου 13/30.01.2023 εφέσεως, που νομοτύπως και εμπροθέσμως άσκησαν οι αιτούντες ενώπιον του Δικαστηρίου τούτου, κατά της υπ' αριθ. 54/2023 οριστικής απόφασης του Μονομελούς Πρωτοδικείου Ηρακλείου (ειδικής διαδικασίας περιουσιακών διαφορών), με την οποία απορρίφθηκε η από 29.08.2022 και υπ' αριθμ. καταθ. Γ.Α 2348/ΑνΕ/145/2022 ανακοπή τους κατά της ως άνω εκθέσεως αναγκαστικής κατασχέσεως ακίνητης περιουσίας. Με την τελευταία (έκθεση αναγκαστικής κατασχέσεως) επισπεύδεται αναγκαστική εκτέλεση της υπ' αριθμ. 228/235/2021 Διαταγής Πληρωμής του Δικαστή του Μονομελούς Πρωτοδικείου Ηρακλείου, ακριβές επικυρωμένο αντίγραφο από το πρώτο εκτελεστό απόγραφο της οποίας, με την παρά πόδας αυτού από 03.02.2022 επιταγή προς πληρωμή που επιδόθηκε για δεύτερη φορά στους αιτούντες στις 09.02.2022, σύμφωνα με την υπ' αριθμ. 11082B και 11083B/09.02.2022 εκθέσεις επιδόσεως της ίδιας ως άνω Δικαστικής Επιμελήτριας. Επίσης, ζητούν να καταδικασθεί η καθ' ης στη δικαστική τους δαπάνη. Η αίτηση αυτή, παραδεκτώς ασκήθηκε, καθόσον κατατέθηκε στη Γραμματεία του Δικαστηρίου τούτου στις 30.01.2023, δηλαδή πέντε (5) εργάσιμες ημέρες πριν τον ορισθέντα πλειστηριασμό και είναι νόμιμη, στηριζόμενη στις διατάξεις του άρθρου ΚΠολΔ, υπάγεται στην αρμοδιότητα αυτού του Δικαστηρίου (δικαστήριο του ενδίκου μέσου) και ως αυτοτελώς υποβληθείσα, δικάζεται κατά τη διαδικασία των ασφαλιστικών μέτρων (άρθρα 686 επ. ΚΠολΔ). Επομένως, πρέπει να ερευνηθεί περαιτέρω ως προς την ουσιαστική βασιμότητά της.

Για την παροχή έννομης προστασίας απαιτείται από τον νόμο, μεταξύ άλλων, ως διαδικαστική προϋπόθεση της δίκης η νομιμοποίηση, δηλαδή η ύπαρξη δικαιώματος υπεράσπισης της υπόθεσης, που δικάζεται κάποιος ως ενάγων ή εναγόμενος ή εξουσία διεξαγωγής της δίκης για συγκεκριμένο δικαίωμα ή έννομη σχέση και συμπίπτει - εκτός από ορισμένες εξαιρέσεις - με την ιδιότητα του υποκειμένου του επίδικου δικαιώματος ή της έννομης σχέσης. Στο πεδίο του ελληνικού δικονομικού δικαίου οι ενδιαφερόμενοι δεν έχουν εξουσία να ρυθμίσουν με σύμβαση τη νομιμοποίηση του ενάγοντος, αφού δεν έχουν ούτε εξουσία συμβατικής επέκτασης των υποκειμενικών ορίων του δεδουλευμένου και της εκτελεστότητας, άνευ της οποίας δεν υπάρχει έννομο συμφέρον προς διεξαγωγή της δίκης από μη δικαιούχο διάδικο. Άλλωστε, ισχύει η βασική αρχή ότι η ιδιότητα του

νομιμοποιούμενου στη δίκη είναι ζήτημα για το οποίο υφίσταται αναμφίβολα δημόσιο συμφέρον και συνεπώς δεν μπορεί να αφηθεί στη διάθεση των μερών και ιδίως του δικαιούχου κάποιου δικαιώματος του ουσιαστικού δικαίου. Η σε ορισμένες περιπτώσεις - οι οποίες ρητώς αναγνωρίζονται από τον νόμο και οι οποίες δεν μπορούν να επεκταθούν με συμφωνία των μερών ούτε ερμηνεία - διάσπαση του κανόνα της νομιμοποίησης, δηλαδή της στο ίδιο πρόσωπο σύμπτωσης των ιδιοτήτων του υποκειμένου της επίδικης έννομης σχέσης και της νομιμοποίησης, δημιουργεί μια ιδιαίτερη μορφή νομιμοποίησης ορισμένων προσώπων, «των μη δικαιούχων ή υπόχρεων διαδίκων», οι οποίοι νομιμοποιούνται να παρίστανται ως διάδικοι στη δίκη, μολονότι δεν ισχυρίζονται ότι είναι και δικαιούχοι της επίδικης έννομης σχέσης, η οποία αφορά τον αληθινό δικαιούχο. Ο μη δικαιούχος ή υπόχρεος διάδικος που διεξάγει τη δίκη, ενεργεί στο δικό του όνομα, αποτελεί δηλαδή διάδικο και δεν είναι αντιπρόσωπος του φορέα της έννομης σχέσης. Έτσι αυτός ενεργεί τις διαδικαστικές πράξεις προς τον σκοπό της άμεσης αντανάκλασης των συνεπειών τους, όχι στο πρόσωπο του υποκειμένου της έννομης σχέσης, αλλά για τον ίδιο και συνακόλουθα οι συνέπειες της δίκης αφορούν αυτόν αμέσως, ανεξάρτητα αν οι συνέπειες της απόφασης και το ουσιαστικό δεδικασμένο καταλαμβάνει και τα υποκείμενα της επίδικης έννομης σχέσης (Βαθρακοκοίλης, ΕρμΚΠολΔ, υπό άρθρο 68, αρ. 1, 14, 49). Εξάλλου, σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 919 ΚΠολΔ, «Η αναγκαστική εκτέλεση γίνεται 1) όταν πρόκειται για δικαστικές και διαιτητικές αποφάσεις, υπέρ και κατά των προσώπων, έναντι των οποίων ισχύει το δεδικασμένο και κατά των προσώπων που απέκτησαν τη νομή ή κατοχή του επιδίκου πράγματος κατά τη διάρκεια της δίκης ή μετά το τέλος της, 2) όταν πρόκειται για όλους τους άλλους εκτελεστούς τίτλους, υπέρ των δικαιούχων και κατά των υποχρέων που αναφέρονται σ' αυτούς, υπέρ και κατά των προσώπων που αναφέρονται στα άρθρα 325 έως 327, καθώς και κατά των προσώπων που απέκτησαν τη νομή ή κατοχή του πράγματος μετά τη σύνταξη του εγγράφου ή την έκδοση του τίτλου». Οι εκτελεστοί, δηλαδή, τίτλοι της περίπτωσης 2 της ως άνω διάταξης εκτελούνται υπέρ και κατά εκείνων που φέρονται ως δικαιούχοι ή υπόχρεοι αντίστοιχα στον τίτλο, υπέρ και κατά των προσώπων που αναφέρονται στα άρθρα 325-327, στους οποίους εντάσσονται και οι ειδικοί διάδοχοι αυτών που φέρονται στον τίτλο ως δικαιούχοι ή υπόχρεοι και κατ' αυτών που απέκτησαν τη νομή ή κατοχή του πράγματος μετά τη σύνταξη του εγγράφου ή την έκδοση του τίτλου. Οι μη δικαιούχοι ή υπόχρεοι διάδικοι, δηλαδή τα πρόσωπα τα οποία δικαιούνται να διεξάγουν δίκες ως ενάγοντες ή εναγόμενοι στο

δικό τους όνομα για ξένα δικαιώματα και έννομες σχέσης γενικότερα, προς τον σκοπό έκδοσης απόφασης για την ουσία σ' αυτά, δεν αναφέρονται στις διατάξεις του δικαίου της αναγκαστικής εκτελέσεως ως υποκείμενα αυτής. Βάσει όμως των γενικών διατάξεων της νομοθεσίας για τα άνω πρόσωπα, των οποίων η εφαρμογή δεν αποκλείεται και στην αναγκαστική εκτέλεση, νομιμοποιούνται ενεργητικώς και παθητικώς αν και μη δικαιούχοι ή μη υπόχρεοι διάδικοι (πχ. δανειστές του δικαιούχου της απαίτησης, σύνδικος πτώχευσης, αναγκαστικός διαχειριστής, επαγγελματικά σωματεία κα). Η επέκταση, πάντως, των ορίων της εκτελεστότητας σε άλλα πρόσωπα πέραν εκείνων, που διαλαμβάνονται στον εκτελεστό τίτλο, είναι περιοριστική και κατά συνέπεια οποιαδήποτε συμφωνία των μερών για τη διεύρυνση των ορίων αυτών είναι άκυρη (Βαθρακοκοίλης, ΕρμΚΠολΔ, υπό άρθρο 919, αρ. 1, 2, 5, 7, 30, 33).-

Σύμφωνα με τη διάταξη του άρθρου 10 § 1 του Ν 3156/2003, τιτλοποίηση απαιτήσεων είναι η μεταβίβαση επιχειρηματικών απαιτήσεων λόγω πώλησης με σύμβαση που καταρτίζεται εγγράφως μεταξύ του μεταβιβάζοντος και του αποκτώντος, σε συνδυασμό με την έκδοση και διάθεση, με ιδιωτική τοποθέτηση μόνου, ομολογιών οποιοσδήποτε είδους ή μορφής, η εξόφληση των οποίων πραγματοποιείται: α) από το προϊόν είσπραξης των επιχειρηματικών απαιτήσεων που μεταβιβάζονται ή β) από δάνεια, πιστώσεις ή συμβάσεις παραγωγών χρηματοοικονομικών μέσων. Ως «ιδιωτική τοποθέτηση» θεωρείται η διάθεση των ομολογιών σε περιορισμένο κύκλο προσώπων, που δεν μπορεί να υπερβαίνει τα εκατόν πενήντα. «Μεταβιβάζων», κατά την § 2 του ίδιου άρθρου, μπορεί να είναι έμπορος με εγκατάσταση στην Ελλάδα και «αποκτών» νομικό μόνο πρόσωπο - ανώνυμη εταιρία — με σκοπό την απόκτηση και την τιτλοποίηση των απαιτήσεων (Εταιρία Ειδικού Σκοπού). Η εταιρία καταβάλλει το τίμημα και «τιτλοποιεί» τις απαιτήσεις εκδίδοντας αξιόγραφα «ομολογίες» ονομαστικής αξίας τουλάχιστον 100.000 € η κάθε μία (§5). Στην πιο απλή μορφή της, η τιτλοποίηση συνίσταται στην εκχώρηση (μεταβίβαση λόγω πώλησεως) απαιτήσεων από έναν ή περισσότερους τομείς δραστηριότητας μιας εταιρίας προς μία άλλη εταιρία, η οποία έχει ως ειδικό σκοπό την αγορά των ευ λόγω απαιτήσεων έναντι τιμήματος. Το τίμημα καταβάλλεται από το προϊόν της διάθεσης σε επενδυτές ομολογιών, στο πλαίσιο ομολογιακού δανείου που η λήπτρια εταιρία εκδίδει για το σκοπό αυτό. Η πώληση των μεταβιβαζόμενων απαιτήσεων διέπεται από τις διατάξεις των άρθρων 513 επ.

ΑΚ, η δε μεταβίβαση από τις διατάξεις των άρθρων 455 επ. ΑΚ, εφόσον οι διατάξεις αυτές δεν αντίκεινται στις διατάξεις του νόμου αυτού (§6). Η σύμβαση μεταβίβασης των υλοποιούμενων απαιτήσεων καταχωρίζεται σε περίληψη που περιέχει τα ουσιώδη στοιχεία αυτής, σύμφωνα με το άρθρο 3 του ν. 2844/2000 (§ 8). Από την καταχώριση της σχετικής σύμβασης κατά τα ανωτέρω επέρχεται η μεταβίβαση των τυποποιούμενων απαιτήσεων, εκτός αν άλλως ορίζεται στους όρους της σύμβασης, η δε μεταβίβαση αναγγέλλεται εγγράφως από τον μεταβιβάζοντα ή την εταιρεία ειδικού σκοπού στον οφειλέτη (§ 9). Ως αναγγελία λογίζεται η καταχώριση της σύμβασης στο δημόσιο βιβλίο του άρθρου 3 του Ν 2844/2000, σύμφωνα με τη διάταξη της § 8 του ίδιου άρθρου. Πριν από την αναγγελία δεν αποκτώνται έναντι τρίτων δικαιώματα που απορρέουν από τη μεταβίβαση (εκχώρηση) λόγω πώλησης της § 1. Η ανωτέρω καταχώριση γίνεται με δημοσίευση (κατάθεση εντύπου, η μορφή του οποίου καθορίστηκε με την 161337/30-10-2003 - ΦΕΚ Β' 1688/2003 υπουργική απόφαση και ήδη με την 20783/09-11-2020 - ΦΕΚ Β' 4944/09-11-2020 - απόφαση του Υπουργού Δικαιοσύνης) στο ενεχυροφυλακείο του τόπου της κατοικίας ή της έδρας του μεταβιβάζοντος, ως ενεχυροφυλακεία δε έως την ίδρυση τους με π.δ.ορίζονται τα κατά τόπους λειτουργούντα σήμερα υποθηκοφυλακεία ή κτηματολογικά γραφεία της έδρας των Πρωτοδικείων. Συνοπτικός, τα στοιχεία που περιέχονται στο άνω έντυπο με την προκαθορισμένη μορφή είναι: α) τα στοιχεία των συμβαλλόμενων, β) οι όροι της σύμβασης (λ.χ.νόμισμα και ποσό του τιμήματος της αγοράς), γ) ο τύπος των επιχειρηματικών απαιτήσεων, δ) το οφειλόμενο κεφάλαιο ανά επιχειρηματική απαίτηση και ανά σύνολο, ε) τα στοιχεία των οφειλετών και οι παρεπόμενες εμπράγματα και ενοχικές απαιτήσεις. Περαιτέρω, ο ως άνω νόμος προβλέπει ότι επί μία τέτοιας μεταβιβάσεως επιχειρηματικών απαιτήσεων από Τράπεζα σε μία εταιρεία ειδικού σκοπού είναι δυνατό να ανατεθεί με έγγραφη σύμβαση, η οποία σημειώνεται στο δημόσιο βιβλίο του άρθρου 3 του Ν 2844/2000 (§ 16), η διαχείριση των μεταβιβαζόμενων απαιτήσεων σε πιστωτικό ή χρηματοδοτικό ίδρυμα, το οποίο στην περίπτωση που η εταιρεία ειδικού σκοπού (αποκτήσεως) δεν εδρεύει στην Ελλάδα, πρέπει να είναι εγκατεστημένο στην Ελλάδα. Ειδικότερα, για την ως άνω σύμβαση διαχείρισεως, η οποία κατά τα εννοιολογικά της στοιχεία ταυτίζεται με τη σύμβαση εντολής (713 επ. ΑΚ) και αντιπροσωπεύσεως (211 επ. ΑΚ), η §14 του ως άνω άρθρου 10, ορίζει τα ακόλουθα: «Με σύμβαση που συνάπτεται εγγράφως η είσπραξη και εν γένει διαχείριση των μεταβιβαζόμενων απαιτήσεων μπορεί να ανατίθεται σε πιστωτικό ή χρηματοδοτικό ίδρυμα που παρέχει νομίμως υπηρεσίες σύμφωνα με το

σκοπό του στον Ευρωπαϊκό Οικονομικό Χώρο, στον μεταβιβάζοντα ή και σε τρίτο, εφόσον ο τελευταίος είτε είναι εγγυητής των μεταβιβαζόμενων απαιτήσεων είτε ήταν επιφορτισμένος με τη διαχείριση ή την είσπραξη των απαιτήσεων πριν τη μεταβίβασή τους στον αποκτώντα. Αν η εταιρεία ειδικού σκοπού δεν εδρεύει στην Ελλάδα και οι μεταβιβαζόμενες απαιτήσεις είναι απαιτήσεις κατά καταναλωτών πληρωτέες στην Ελλάδα, τα πρόσωπα στα οποία ανατίθεται η διαχείριση πρέπει να έχουν εγκατάσταση στην Ελλάδα. Σε περίπτωση υποκατάστασης του διαχειριστή, ο υποκατάστατος ευθύνεται αλληλεγγυώς και εις ολόκληρον με τον διαχειριστή». Από τα παραπάνω, είναι σαφές ότι η ως άνω εταιρεία διαχείρισεως ενεργεί πράξεις διαχείρισεως ως αντιπρόσωπος και για λογαριασμό της εταιρείας ειδικού σκοπού (αποκτήσεως). Ο νόμος, στην περίπτωση της μεταβίβασης απαιτήσεων με σκοπό την τιτλοποίηση κατά τους ορισμούς του Ν 3156/2003, δεν απονέμει, κατά τη γνώμη που υιοθετεί και το Δικαστήριο αυτό, στην εταιρεία διαχείρισεως (με την οποία συμβάλλεται η εταιρεία αποκτήσεως) την ιδιότητα του μη δικαιούχου ή μη υπόχρεου διαδίκου, έστω και έμμεσα χωρίς πανηγυρική διατύπωση ώστε η τελευταία να ασκεί ως μη δικαιούχος διάδικος, κατά παραχώρηση του νομοθέτη, αγωγές και άλλα ένδικα βοηθήματα ενώπιον των δικαστηρίων για τα δικαιώματα της εταιρείας αποκτήσεως, αιτούμενη έννομη προστασία στο όνομά του, όπως ρητά πράττει για τις εταιρίες διαχείρισεως του Ν 4354/2015 στο άρθρο 2 § 4 αυτού. Με άλλα λόγια δεν της απονέμει ενεργητική κατ' εξαίρεση νομιμοποίηση. Ρυθμίζει απλά τους όρους και το πλαίσιο της εκτελέσεως εξώδικων διαχειριστικών (νομικών ή υλικών) πράξεων με σκοπό την είσπραξη (για λογαριασμό της εντολέως της, δικαιούχου) των απαιτήσεων από τους οφειλέτες. Εξάλλου η ανάγκη αποσυμφορήσεως και απαλλαγής των ελληνικών συστημικών τραπεζών από τα μη εξυπηρετούμενα δάνεια πελατών τους υπήρξε πιεστική, κι έτσι εισήχθη στην ελληνική έννομη τάξη με το Ν 4354/2015 (άρθρα 1-3) μία νέα, εντελώς διάφορη από την προηγούμενη, διαδικασία μεταβιβάσεως, αποκτήσεως και διαχείρισεως μη εξυπηρετούμενων και αργότερα και εξυπηρετούμενων τραπεζικών δανείων και πιστώσεων. Ωστόσο, με το Ν 4904/2015 δεν καταργήθηκε η καθιερωθείσα με το Ν 3156/2003 δυνατότητα αποκτήσεως και διαχείρισεως επιχειρηματικών δανείων κ.λπ. με τιτλοποίηση. Εξακολούθησε και εξακολουθεί να ισχύει για τις μεταβιβάσεις απαιτήσεων που γίνονται με τους δικούς του όρους και διαδικασία. Μάλιστα, για να μην υπάρξει σύγχυση για τις εφαρμοζόμενες σε κάθε περίπτωση νομοθετικές ρυθμίσεις, ρητά ορίστηκε στο άρθρο 1 § 1 περ. δ' του Ν 4354/2015 ότι «Οι διατάξεις του παρόντος δεν επηρεάζουν την

εφαρμογή των διατάξεων των νόμων 3106/2003, 1905/1990, 1665/1986, 3606/2007 και 4261/2014» (βλ. και ΑΠ 822/2022 Αντιμολία, ΑΠ 909/2021 ΤΝΠ ΙΣΟΚΡΑΤΗΣ ΜονΕφΑΘ 1858/2022 ΝΟΜΟΣ, ΜονΕφΠειρ 467/2022 δημοσιευμένη στην ιστοσελίδα του ΕφΠειρ, ΜονΕφΛαρ 250/2022 sakkoulas on line, Contra ΑΠ 1102/2022 Αντιμολία και σχ. 402 και 883/2021, χωρίς ιδιαίτερη αιτιολογία, καθώς και ΜΠρΑΘ 842/2022 ΝΟΜΟΣ και Γ. Ορφανίδη (Γνωμ.), Το κανονιστικό περιεχόμενο του Ν 4354/2015, ΕφΑΔ 2021.1283, με τη σκέψη ότι το νομοθετικό πλαίσιο του Ν 4354/2015 εφαρμόζεται ανεξαρτήτως του δικαίου, που διέπει την ουσιαστική έννομη σχέση. Αρκεί το γεγονός ότι ο αντισυμβαλλόμενος - δανειολήπτης έχει την έδρα ή την κατοικία του στην Ελλάδα).

Από τα έγγραφα που προσκομίζουν με επίκληση οι διάδικοι πιθανολογήθηκαν κατά την κρίση του Δικαστηρίου τα ακόλουθα πραγματικά περιστατικά: Κατόπιν αιτήσεως της δεύτερης καθ' ης, που έχει αδειοδοτηθεί από την ΤτΕ (απόφαση με αριθμό 220/1/13-03-2017 της Επιτροπής Πιστωτικών και Ασφαλιστικών Θεμάτων της ΤτΕ) ως εταιρεία Διαχείρισης Απαιτήσεων από Δάνεια και Πιστώσεις δυνάμει των διατάξεων του Ν 4354/2015, στην οποία έχει ανατεθεί η διαχείριση των απαιτήσεων της αλλοδαπής εταιρείας με την επωνυμία «[REDACTED]», με έδρα στο [REDACTED] σύμφωνα με την από 18/06/2019 Σύμβαση Διαχείρισης, οι οποίες απαιτήσεις μεταβιβάστηκαν σε αυτή από την Ανώνυμη τραπεζική εταιρεία με την επωνυμία [REDACTED]», δυνάμει της από 18 Ιουνίου 2019 Σύμβασης Πώλησης και Μεταβίβασης Απαιτήσεων, όπως αυτή καταχωρήθηκε νομίμως στα δημόσια βιβλία του Ενεχυροφυλακείου Αθηνών με αρ. πρωτοκόλλου 146/18.06.2019 (τόμος: 10, αριθμός: 180), σύμφωνα με τις διατάξεις του Ν.3156/2003 (άρθρα 10 § 8), εκδόθηκε η με αριθ. 228/235/2019 διαταγή πληρωμής του Δικαστή του Μονομελούς Πρωτοδικείου Ηρακλείου με την οποία οι αιτούντες υποχρεώθηκαν να καταβάλουν σ' αυτήν (διαχειρίστρια εταιρία) το ποσό των 69.705,52 ευρώ, ως υπόλοιπο σύμβασης δανείου που είχε καταρτιστεί μεταξύ της Ανώνυμης τραπεζικής εταιρείας με την επωνυμία [REDACTED] και των αιτούντων, εντόκως από 01-10-2022. Η εν λόγω διαταγή πληρωμής με την από 03-

6-2019 (άρθρο 10 παράγραφος 16 του ν. 3156/2003. Στη συνέχεια, η καθ' ης ως μη δικαιούχος διάδικος, ενεργώντας για λογαριασμό και επ' ονόματι της ως άνω ειδικής διαδόχου αλλοδαπής εταιρίας ειδικού σκοπού επέδωσε στις 03-02-2022 στον πρώτο αιτούντα την από 03-02-2022 επιταγή προς πληρωμή, συγκοινοποιούμενων, κατ' άρθρο 925 παρ. 1 ΚΠολΔ, των σχετικών με την νομιμοποίησή της εγγράφων, βάση της οποίας (επιταγής προς πληρωμή) επιτάχθηκε να καταβάλει στην τελευταία, ως έχουσα τη διαχείριση της εκχωρηθείσας απαίτησης, το συνολικό ποσό των 77.784,52 ευρώ, συμπεριλαμβανομένων τόκων και εξόδων. Με εκτελεστό τίτλο την ως άνω διαταγή πληρωμής και δυνάμει της από 03-02-2022 επιταγής προς πληρωμή η οποία έχει γραφτεί κάτω από το αντίγραφο πρώτου εκτελεστού απογράφου της ως άνω (228/235/2021) διαταγής πληρωμής της Δικαστή του Μονομελούς Πρωτοδικείου Ηρακλείου η καθ' ης επέσπευσε αναγκαστική εκτέλεση σε βάρος των αιτούντων-εκκαλούντων. Με τη με αριθ. 1137/21-9-2021 έκθεση αναγκαστικής κατάσχεσης ακίνητης περιουσίας της δικαστικής επιμελήτριας του Εφετείου Ανατολικής Κρήτης, [REDACTED], η καθ' ης επέβαλε αναγκαστική κατάσχεση επί της ακίνητης περιουσίας του αιτούντος-εκκαλούντος και, ειδικότερα: α) επί ποσοστού των 5/20 εξ αδιαιρέτου ενός ισογείου καταστήματος εμβαδού 80 τ.μ εντός σχεδίου της πόλεως [REDACTED] το απέκτησε με το με αριθμό [REDACTED] [REDACTED] συμβόλαιο αγοραπωλησίας της συμβολαιογράφου Μοιρών [REDACTED] και β) επί ποσοστού 15/20 εξ αδιαιρέτου επί ισογείου παλαιού κατεδαφιστέου τμήματος εμβαδού 76,50 τ.μ εντός της πόλεως [REDACTED] επί της οδού [REDACTED] στη θέση [REDACTED]. Κατά της ανωτέρω αρξαμένης αναγκαστικής εκτέλεσης, οι αιτούντες άσκησαν ενώπιον του Μονομελούς Πρωτοδικείου Ηρακλείου την από 29-08-2022 ανακοπή η οποία απορρίφθηκε με την ,με αριθμό 54/2023 οριστική απόφαση του ως άνω δικαστηρίου. Κατά της απόφασης αυτής οι αιτούντες άσκησαν την από 30-1-2023 (αριθ. κατ. 13/2023) έφεση στην οποία ενσωματώνουν και την υπό κρίση αίτηση αναστολής. Στην προκειμένη περίπτωση με τον πρώτο λόγο της έφεσης , οι αιτούντες-εκκαλούντες επαναφέρουν τους λόγους της ανακοπής με τους οποίους ισχυρίζονται ότι ελλείπει η ενεργητική νομιμοποίηση της δεύτερης καθ' ης ως εταιρίας διαχείρισης τιλοποιημένης απαίτησης να προχωρήσει στις προσβαλλόμενες πράξεις εκτέλεσης. Ο λόγος αυτός είναι παραδεκτός και νόμιμος, αφού σύμφωνα με τα όσα ανωτέρω πιθανολογήθηκαν η προσβαλλόμενη επιταγή όσο και η έκθεση αναγκαστικής κατάσχεσης διενεργήθηκαν από την καθ' ης, υπό την ιδιότητά της ως διαχειρίστρια της ειδικής διαδόχου της απαίτησης που μεταβιβάστηκε

με σκοπό την τιτλοποίηση. Όμως, σύμφωνα με τα προαναφερθέντα, η καθ' ης ως διαχειρίστρια τιτλοποιημένης απαίτησης, δεν έχει την ιδιότητα της μη δικαιούχου διαδίκου, αφού ο ν. 3156/2003 δεν απονέμει στην εταιρία διαχείρισης την ιδιότητα του κατ' εξαίρεση νομιμοποιούμενου διαδίκου (μη δικαιούχου), όπως ρητά πράττει για τις εταιρίες διαχείρισεως του ν. 4354/2015 στο άρθρο 2 § 4 αυτού. Η εν λόγω διαχειρίστρια μπορεί να ενεργεί μόνο σε εξώδικες διαχειριστικές (νομικές ή υλικές πράξεις) με σκοπό την είσπραξη για λογαριασμό της εντολέως της δικαιούχου (εταιρία ειδικού σκοπού), ενώ σε κάθε περίπτωση ουδόλως η μεταξύ αυτής και της εντολέως της εταιρίας ειδικού σκοπού προαναφερθείσα σύμβαση διαχείρισης και η προαναφερόμενη παροχή πληρεξουσιότητας δύνανται να της προσδώσουν την ιδιότητα του μη δικαιούχου διαδίκου, καθόσον η ιδιότητα του μη δικαιούχου όπως προαναφέρθηκε, δεν μπορεί να προσδοθεί με σύμβαση ή εκφραζόμενη διαφορετικά να στηριχτεί σε δικαιοπρακτικό θεμέλιο, αλλά μόνο δυνάμει νομοθετικής ρύθμισης, όπως άλλωστε προβλέφθηκε στον νόμο 4354/2015. Τέτοια όμως εξουσία κατ' εξαίρεση νομιμοποίησης μη δικαιούχου διαδίκου δεν απονέμεται στις εταιρίες διαχείρισης απαιτήσεων που μεταβιβάστηκαν για την τιτλοποίησή τους κατά τους όρους του ν. 3156/2003, με την ρύθμιση του άρθρου 2 παρ. 4 του ν. 4354/2015 να μην εφαρμόζεται σε αυτές. Κατ' ακολουθίαν των ανωτέρω, η δεύτερη καθ' ης δεν νομιμοποιείτο ενεργητικά αφενός στην έκδοση της με αριθμό 228/235/2021 Διαταγής Πληρωμής του Δικαστή του Μονομελούς Πρωτοδικείου Ηρακλείου, αφετέρου στην επίσπευση, στο όνομά της, αναγκαστικής εκτέλεσης σε βάρος των καθ' ων, επιδίδοντας σ' αυτούς κάτωθι αντιγράφου εξ απογράφου αυτής την από 03-02-2022 επιταγή προς πληρωμή και επιβάλλοντας κατά του πρώτου των αιτούντων την υπ' αριθ. 1137/2022 έκθεσης αναγκαστικής κατάσχεσης ακίνητης περιουσίας της δικαστικής επιμελήτριας στο Εφετείο Ανατολικής Κρήτης.

Επομένως, το πρωτοβάθμιο Δικαστήριο που κατέληξε σε αντίθετη κρίση και απέρριψε ως νομικά αβάσιμους τους σχετικούς λόγους ανακοπής, επειδή έκρινε ότι η νομιμοποίηση της δεύτερης καθ' ης στηρίζεται στη διάταξη του άρθρου 2§4 Ν 4354/2015, παρότι αυτή δεν εφαρμόζεται στη διαδικασία που προβλέπεται από τον Ν 3156/2003, έσφαλε περί την ερμηνεία και εφαρμογή του νόμου και ο σχετικός (πρώτος) λόγος της έφεσης πιθανολογείται ότι θα γίνει δεκτός ως βάσιμος κατ' ουσίαν. Περαιτέρω πιθανολογείται, επίσης, ότι η εξακολούθηση της αναγκαστικής εκτέλεσης θα επιφέρει ανεπανόρθωτη βλάβη στον αιτούντες, αφού αυτοί θα στερηθούν την κύρια και μοναδική κατοικία τους. Πρέπει επομένως, παρέλκουσας

της έρευνας των λοιπών λόγων έφεσης, να γίνει δεκτή ως και κατ' ουσίαν βάσιμη η κρινόμενη αίτηση, και να ανασταλεί η διαδικασία του αναγκαστικού πλειστηριασμού που επισπεύδεται δυνάμει του προαναφερόμενου τίτλου, μέχρι την έκδοση οριστικής απόφασης επι της ασκηθείσας εφέσεως, χωρίς παροχή εγγύησης. Η δικαστική δαπάνη μεταξύ των διαδίκων δεν πρέπει να επιβληθεί σε βάρος των αιτούντων, κατά το αίτημα της καθ' ης, αλλά να συμψηφιστεί στο σύνολό της, λόγω της ιδιαίτερης δυσχέρειας ως προς την ερμηνεία των κανόνων δικαίου που εφαρμόστηκαν (άρθρο 179 ΚΠολΔ, η εφαρμογή του οποίου δεν αποκλείεται από τη διάταξη του άρθρου 84§2 εδ. γ' Ν 4194/2013 « Κώδικας Δικηγόρων», όπως έχει αυτό τροποποιηθεί από το άρθρο 14§3 Ν 4236/2014).

ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΛΟΓΟΥΣ ΑΥΤΟΥΣ

Δικάζει κατ' ερήμην της πρώτης καθής .

Δέχεται την αίτηση.

Αναστέλλει τον ανοικτό - πλειοδοτικό πλειστηριασμό με ηλεκτρονικά μέσα που πρόκειται να διεξαχθεί από τη συμβολαιογράφο Ηρακλείου 1 στις
8 Φεβρουαρίου 2023, ημέρα Τετάρτη από ώρα 10.00 το πρωί ως 12.00 το μεσημέρι, επί των αναφερόμενων στο σκεπτικό ακινήτων, που επισπεύδεται από την δεύτερη καθ' ης σε βάρος του πρώτου αιτούντος, με εκτελεστό τίτλο την υπ' αριθ. 228/235/2021 Διαταγή Πληρωμής του Δικαστή του Μονομελούς Πρωτοδικείου Ηρακλείου με την κάτωθι αντιγράφου εξ απογράφου αυτής από 03-02-2022 επιταγή προς εκτέλεση και την υπ' αριθ. 1137/23-06-2022 έκθεση αναγκαστικής κατάσχεσης ακίνητης περιουσίας της δικαστικής επιμελήτριας του Εφετείου Ανατολικής Κρήτης Μαρίας Καλεμάκη μέχρι την έκδοση οριστικής απόφασης επί της από 30.01.2023 και υπ' αριθμ. καταθ. στη γραμματεία του πρωτοβάθμιου δικαστηρίου 13/2023 (υπ' αριθμ. πρωτ. στην γραμματεία του Δικαστηρίου τούτου 36/30.01.2023) εφέσεως κατά της υπ' αριθ. 54/2023 οριστικής αποφάσεως του Μονομελούς Πρωτοδικείου Ηρακλείου (ειδικής διαδικασίας περιουσιακών διαφορών).-

Συμψηφίζει τη δικαστική δαπάνη.

Ευφύλλο της υπ' αριθ. 34/2023 αποφάσεως του Μονομελούς Εφετείου Ανατολικής Κρήτης

Κρίθηκε αποφασίσθηκε και δημοσιεύθηκε στο Ηράκλειο σε έκτακτη, δημόσια στο ακροατήριο του συνεδρίαση, στις 6 Φεβρουαρίου 2023, χωρίς την παρουσία των διαδίκων και των πληρεξουσίων δικηγόρων τους.

Η ΔΙΚΑΣΤΗΣ

Η ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ

